

Ehkä Hän hyväksyy minut

Biblical Audio Commentary – “Perhaps He Will Accept Me”

Posted by Gary Ritter | October 31, 2025

https://rumble.com/v711bs6-biblical-audio-commentary-perhaps-he-will-accept-me.html?e9s=src_v1_ucp_a

Transkriptio:

Jumala Sanassaan oli varsin tarkka kuvaillessaan, keitä Hänen valittu kansansa oli: he olivat Aabrahamin, lisakin ja Jaakobin jälkeläisiä. Itseasiassa Jumala muutti Jaakobin nimen Israeliksi, että lausunto olisi kristallinkirkas. Hän on Aabrahamin, lisakin ja Israelin Jumala. Se ei jätä tilaa Aabrahamin ja Ismaelin kansalle. Se ei jätä tilaa lisakin ja Eesaun kansalle. Vain ne, jotka kutsuvat Jaakobia esi-isäkseen, tunnetaan Israelin kansana.

Tämä tosiasia menee vielä pidemmälle, kuten olen useaan otteeseen korostanut puhuessani ns. Deuteronomium 32 -maailmankuvasta, joka perustuu jakeeseen 4. Moos 32:8-9 (English Standard Version).

*8 When the Most High gave to the nations their inheritance, when he divided mankind, he fixed the borders of the peoples according to the number of the **sons of God**. 9 But the Lord's portion is his people, Jacob his allotted heritage.*

(Suomentajan kommentti: Kaikki muut käännökset paitsi ESV näyttäisivät kääntävän tämän kohdan kuten suomalainen RK-38:

8 Kun Korkein jakoi perinnöt kansoille, kun hän erotteli ihmisten lapset,

*silloin hän määräsi kansojen rajat **israelilaisten** luvun mukaan. 9 Sillä Herran kansa on hänen osuutensa, Jaakob on hänen perintöosansa.)*

Tämä koskee aikaa ihmiskunnan Baabelin kapinan jälkeen, jolloin Jumala levitti ihmiskunnan kaikkialle maailmaan. Hän asetti jumalalliset poikansa kaikkien kansojen yläpuolelle, jotta he voisivat valvoa heitä ja ohjata asukkaat takaisin Hänen tykönsä. Missä Hän oli? Siinä paikassa Hänen osuudestaan, jonka hän on varannut Jaakobille, eli Israelille. Tästä syystä Israel on Jumalan perintöosa. Se on paikka, jonne Hän on asettanut Nimensä ja on suvereeni sen yli. Jokaisen tai minkä tahansa, joka häiritsee tai kyseenalaistaa tämän todellisuuden, on vastattava Jumalalle.

Tiedämme, että Jaakobilla oli ongelmansa ja monta heikkoa hetkeä ja epäilyksiä koskien Jumalaa. Siitä huolimatta Jumala herätti hänet samalla tavalla kuin hän teki Gideonille vuosia myöhemmin. Se, kenet Jumala valitsee ja käyttää, on usein melko hämmentävää, jos katsomme asiaa vain inhimillisestä näkökulmasta, mutta Jumala tuntee sydämen ja myös valinnat, joita jokainen meistä tekee kriittisinä aikoina. Herra tietää lopun alusta alkaen. Toteuttaakseen tarkoituksensa Jumala ilmeisesti näki Jaakobin tekevän oikein tarvittaessa, aivan kuten Gideonin myöhemmin.

Mutta se vaati pitkän ajan ja epäilemättä paljon kärsivällisyyttä Jumalalta saada Jaakob mukaan määrättyyn kohtaloonsa yhtenä Israelin patriarkoista. Monin tavoin Jaakobin kamppailu legitimitetin kanssa omassa mielessään heijastaa Israelia kokonaisuutena. Hänen nimensä on enemmän kuin kaima, se on elämäntapa ja ajattelutapa, joka on haitannut ihmisiä ja kansakuntaa alusta asti.

Näemme tämän osittain, kun Jaakob matkusti takaisin Israeliin vaimojensa ja perheensä kanssa 20 vuoden poissaolon jälkeen, koska Jumala käski häntä tekemään niin. Muistanet, että lähtiessään hän oli hyvin huonoissa väleissä veljensä Eesaun kanssa. Itseasiassa Eesau halusi tappaa hänet ja Jaakob oli täysin tietoinen siitä. Niinpä palatessaan hän oletti, että mikään ei ollut muuttunut heidän suhteessaan, mutta nyt hän oli menossa takaisin tilanteeseen, jota piti hengenvaarallisena.

Jaakob, rohkea mies kun oli, jakaa suuren joukkonsa ja lähettää vaimot, lapset ja eläimet edeltä Eesauta vastaan. Sinä yönä hän kohtaa Jumalan, joka lopullisesti muuttaa hänet. Paini kestää aamunkoittoon ja Herran enkeli voitelee Jaakobin uudella nimellä Israel.

Luulisi, että siitä lähtien hän vaelsi luottaen Herraan.

Ei ihan ja juuri tässä kohtaa Israel itsessään ja juutalaiset kollektiivisesti näyttävät perineen Jaakobin/Israelin taipumuksen yrittää miellyttää muita. Hänellä oli tämä ajatus ennen kohtaamistaan Jumalan kanssa ja ilmeisesti hän säilytti sen yliluonnollisesta kokemuksestaan huolimatta. Mitä hän ajatteli? Huomaa Jaakobin sisäinen kamppailu jakeessa 1.Moos. 32:20:

*Sillä hän ajatteli: "Minä koetan lepyttää häntä lahjalla, joka kulkee edelläni. Sitten astun itse hänen kasvojensa eteen; **ehkä hän ottaa minut ystävällisesti vastaan.**" (RK -38)*

*For he thought, "I may appease him [Esau] with the present that goes ahead of me, and afterward I shall see his face. **Perhaps he will accept me.**" (ESV)*

Tämä hyväksynnän kaipuu on ollut juutalaisten vitsaus ainakin siitä lähtien. He ovat aina halunneet olla maailman suosiossa, mutta silti he ovat väistämättä saaneet osakseen vain sen tuomion. Valitettavasti Israelin suurella enemmistöllä ei ole aavistustakaan siitä, miksi näin on. Se on luonut psykologisen tarpeen heidän psyykeensä – tyhjiön – aukon heidän sydämeensä, jos niin haluat sanoa – jonka he pyrkivät täyttämään toisten hyväksynnällä, mutta eivät voi saada sitä, eivätkä tule saamaan. Tämä on henkinen ongelma, jolla on useita ulottuvuuksia.

Tärkeä osa tätä on Saatanan viha Jumalaa ja kaikkea kohtaan, mikä on Hänen. Niinpä Saatanan vihamielisyyden kohteena eivät ole vain ne, jotka on luotu hänen kuvakseen, vaan erityisesti ne, jotka Jumala on kutsunut valittujensa joukkoon. Niin kauan kuin paholainen vaeltaa maan päällä, Israel tuntee hänen vihansa, jota hän heijastaa kaikkien maailman kansakuntien kautta.

Tietysti toinen valtava pala tätä on sen jonkin puuttuminen, jonka jokainen juutalainen tarvitsee, aivan kuten kaikki muutkin. He tarvitsevat Jeesuksen. Hän yksin on Tie, Totuus ja Elämä. Vain Kristus voi täyttää tyhjiön ja tuoda eheyden juutalaiseen sydämeen, kuten Hän tekee jokaiselle, joka uskoo.

Kunnes tulee se aika, kun Israel kääntyy Herran puoleen, me todennäköisesti näemme heissä jäänteitä Jaakobin puutteista. Sillä ei ole väliä, mitä muut tekevät Israelille; heitä syytetään siitä. Hamas hyökkää ja

syyllistyy raiskauksiin, murhiin ja muihin julmuuksiin, ja Israel tuomitaan kansanmurhasta.

Koska Israel yritti pidättäytyä ja näyttää maailmalle, ettei se ole terroristivihollistensa kaltainen, niin suurempaan Lähi-itään ja maailmaan yleensä se heijasti vain heikkoutta. Tuossa naapurustossa, jossa Israel elää, se on kuolemantuomio. Ainoa asia, jonka kaikki ympäröivät kansakunnat ymmärtävät, on voima ja valta. Muuten Israel ansaitsee vain halveksuntaa.

Jos Israel olisi ollut vahva ja päättäväinen Hamasin sodan alusta lähtien ja yksinkertaisesti tehnyt sen, mikä oli raamatullisesti välttämätöntä, eli vihkinyt tämän kauhean vihollisen tuhon omaksi, sota olisi voinut päättyä kirjaimellisesti yhdessä yössä ja Israelia olisi kunnioitettu huolimatta juutalaisvihaajien valituslaulusta.

Jaakobin juurruttama ajattelutapa: ”Ehkä hän hyväksyy minut” on saanut Israelin ajattelemaan, että PR-toiminta ratkaisee heidän ongelmansa. Hepreaksi se on *hasbara*. Selvästikään se ei ratkaise. Juutalaisia ja Israelia ei hyväksytä, ennenkuin Jumala ilmestyy ja tuomitsee kansakunnat ja koko ihmiskunnan, koska ne kieltävät hänen rakkautensa ja vihaavat hänen kansaansa. Kun se tapahtuu, se on monille katkera päivä.

Herra on kuitenkin luvannut, että Israel on oleva valo ja siunaus pakanoille ja koko maailmalle. On sääli, ettei tätä tunnusteta nyt, sillä tuo totuus lievittäisi paljon tulevaa kärsimystä ja surua.

Tuo päivä lähestyy nopeammin, kuin kukaan meistä tajuaa. Kohta se on päällämme ja me sanomme: ”Se tapahtui niin nopeasti!” Siihen asti odotamme aika kärsimättöminä huolimatta Jumalan käskystä olla kärsivällisiä.

Kaiken tämän keskellä me, jotka tunnemme Herran, voimme iloita Hänen hyvyydestään. Hän on todellakin tulossa pian.

JAA TÄTÄ